

Sygn. akt **IC 526/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Protokolant: aplikant Patryk Gobber

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2019r w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

przeciwko: P. K.

o wydanie

I. oddała powództwo ,

II. zasądza od powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz pozwanego P. K. kwotę 90 zł (dziewięćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu .

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 526/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 marca 2019 r powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. wniosła przeciwko pozwanemu P. K. pozew o wydanie gazomierza o numerze (...), znajdującego się w lokalu przy ulicy (...) z (...) w S. , a nadto o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu .

W odpowiedzi na pozew pozwany P. K. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu podnosząc , iż nie włada spornym gazomierzem , ponieważ jeszcze przed datą złożenia pozwu zbył lokal mieszkalny położony w S. przy ulicy (...) z (...) . Z ostrożności procesowej zakwestionował również , aby powódka wzywała go do wydania gazomierza i aby otrzymał oświadczenie sprzedawcy o rozwiązaniu umowy .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. K. był właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w S. przy ulicy (...) z (...) . Lokal ten zbył na rzecz małżonków B. K. i T. K. na podstawie umowy sprzedaży z dnia 21.11.2018 r .

Dowód :

- odpis z księgi wieczystej nr (...) karta 51-53 .

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. jest właścicielem gazomierza o numerze (...), znajdującego się w lokalu mieszkalnym nr (...), położonym w S. przy ulicy (...) z (...). Gazomierz ten zamontowano w spornym lokalu w związku z zawartą przez strony umową kompleksową dostarczania paliwa gazowego.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 222 § 1 k.c., właściciel może żądać od osoby, która faktycznie włada jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba, że osobie tej przysługuje skuteczne wobec właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Celem unormowanego w przepisie art. 222 § 1 k.c. roszczenia windykacyjnego jest ochrona własności przed trwałym wkraczaniem w jej sferę. Treścią roszczenia windykacyjnego jest żądanie wydania rzeczy, które kieruje się przeciwko osobie władającej cudzą rzeczą bez podstawy prawnej. Koniecznymi przesłankami roszczenia windykacyjnego jest status właściciela, fakt, że nie włada on (sam lub przez inną osobę) swoją rzeczą oraz fakt, że rzeczą włada osoba do tego nieuprawniona.

Zgodnie z ogólnymi regułami dowodowymi rządzącymi procesem cywilnym, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. / art. 6 kodeksu cywilnego /.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zasadzie pozostawał bezsporny. Bezspornym było mianowicie, że pozwanego i powódkę wiązała niegdyś umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego do mieszkania położonego w S. przy ulicy (...) z (...). W związku z zawartą umową w lokalu zamontowano gazomierz, będący własnością powódki.

Spełnione zatem zostały dwie pierwsze przesłanki roszczenia windykacyjnego: fakt, iż właścicielem gazomierza o numerze (...) jest powodowa spółka oraz fakt, iż nie włada ona gazomierzem, ponieważ znajduje się on w lokalu mieszkalnym położonym w S. przy ulicy (...) z (...).

Nie została jednak spełniona trzecia przesłanka pozwalająca na uwzględnienie żądania, bowiem zarówno z oświadczenia pozwanego, jak i z przedłożonego przez niego odpisu z księgi wieczystej prowadzonej dla spornego lokalu mieszkalnego wynika, że P. K. nie włada gazomierzem o numerze (...), bowiem lokal mieszkalny położony w S. przy ulicy (...) z (...) w S. zbył w dniu 21.11.2018 r., a więc jeszcze przed złożeniem pozwu w niniejszej sprawie, co nastąpiło w dniu 11.03.2019 r. Powódka skierowała więc roszczenie windykacyjne przeciwko osobie, która nie włada stanowiącym jej własność gazomierzem, co nie pozwoliło na uwzględnienie roszczenia dochodzonego pozwem. Z tej przyczyny roszczenie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Na marginesie wskazać należy również, iż powódka wbrew ciężącemu na niej ciężarowi dowodu określonego w przepisie art. 6 kc nie przedłożyła do sprawy żadnych dowodów potwierdzających skuteczne wypowiedzenie pozwanemu łączącej strony umowy dostarczania paliwa gazowego, ani skutecznego wezwania pozwanego do dobrowolnego wydania spornego gazomierza.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych do akt sprawy przez strony, których treść i prawdziwość nie była przez nikogo kwestionowana.

Stroną wygrywającą postępowanie jest pozwany. Stosownie zatem do zasad przewidzianych w art. 98 k.p.c. przegrywająca sprawę powódka winna zwrócić mu poniesione koszty procesu. Na koszty te składało się wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego pozwanego w osobie adwokata w wysokości 90 zł. Stąd orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wyroku.

Sędzia Agnieszka Kuryłas